

er selvfølgelig ikke uden Betænkelse, at jeg fremkommer med Lovforslaget, men naar jeg gør det, er det, fordi jeg ved Forhandling med ærede Medlemmer fra alle Sider, dels i dette, dels i det andet Ting, har faaet det bestemte Indtryk, at man i det hele taget mistvivler om i en nær Fremtid at kunne komme til et Resultat angaaende de paagældende Handelspladsers kommunale Ordning. Det er, som det vil erindres, særlig Spørgsmaalet om disse Kommuner's Stilling til Landstingsvalgene, som Uenigheden drejer sig om. Den eneste mulige Løsning har man fra alle Sider ment vilde være den, at gøre Esbjerg til en Købstad, hvad en saadan Handelsplads jo er fuldtud berettiget til at være. Ved at gøre Esbjerg til Købstad foregriber man aldeles ikke Spørgsmaalet om Landstingsvalget, thi det afgiver ikke noget Præcedens for andre Pladser, der ikke kunne møde med et saa betydeligt Indbyggertal, og som ikke have den Betydning for hele Landet, som Esbjerg Kommune med sin Havn har og ydermere vil faa. Selv om det skulde ske, at Esbjerg Kommune fik, som det blev antydet af den ærede Indenrigsminister for nogle Dage siden, et saa stort Antal som 16 Valgmænd, er dette aldeles forsvindende, naar vi erindre, at samtlige Købstæder i Landet have 538 Valgmænd og der er 73 Byer. Selv om det nu blev 74, vil det ikke forrykke Forholdet nævneværdigt. I Gennemsnit har nemlig hver By nu 7,4 Valgmænd, og saa vi en By til, ville de for Fremtiden saa 7,3 Valgmænd, saa det kan ikke siges at være af Betydning. 16 Valgmænd henlagte til Esbjerg af et Antal af 538, der fordeles mellem 73 Byer, vil være forsvindende, og i hvert Tilfælde ville de Folk, der vælges i en Købstad som Esbjerg, naturligvis have samme Interesse som Valgmænd fra andre Købstæder og forsægte det samme. Lovforslaget er saa kort som muligt. Der findes intet Præcedens i en lang Aarvække for en saadan Handling som at ophøje en Kommune til Købstad. Den sidste er, saa vidt jeg ved, Frederikshavn. Den blev gjort til Købstad 1818, og der staar i det kongelige Reskript ikke andet, end at Kongen vil, at Byen Gladstrand herefter maa være Købstad samt forundes de Købstæder i Danmark i Almindelighed tilstaaede Rettigheder, og saa skal den hedde Frederikshavn. Stort mere staar der heller ikke her i Loven, og jeg antager ogsaa, at mere vil være overflødig. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg har indsat den Bestemmelse i Lovforslaget, at de i Næringsloven eksisterende Regler for Købstæder om Afstandsbestemmelser, det saa-

kaldte Læbælte, skulle falde bort for Esbjerg By. Foreløbig kunde det ikke engang sættes i Værk, fordi der er en betydelig Mængde Birkfomheder, som ligge lige ind til Esbjerg og altsaa allerede ere eksisterende, og dernæst maa Esbjerg By's Stadgrænse nærmere fastsættes gennem administrative Foranstaltninger. Og skulde man endelig anse det for nødvendigt at give Esbjerg By et Læbælte, kunde man altid give det for fremtidige Birkfomheder, medens det vil være utilstedeligt at gøre det gældende over for de allerede eksisterende Birkfomheder. I øvrigt foreslaar jeg, at den hele Ordning gennemføres ad administrativ Vej saaledes, at Esbjerg By med Hensyn til alle Rettigheder og Byrder kommer til at staa lige med andre Købstæder. Jeg skal her indskrænke mig til med disse Par Ord at anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse og hurtig Fremme. Der er ikke Spørgsmaal om, at man, hvis man fra alle Sider er enig om, at dette er Bejnt at gaa for at bringe en Ordning af Esbjerg By's kommunale Forhold, let i den Tid, der er tilbage, vil kunne gennemføre Lovforslaget. Jeg skal dog endnu tilføje det, at ifølge den bestaaende Lovgivning kan en saadan Lov ikke gennemføres, uden at den paagældende Kommune samtykker deri, men jeg tvivler ikke om, at Kommunen med Stæde vil tage imod Loven. Skulde det være Tilfældet, at den ikke ønsker det, vil der altid kunne gøres Indsigelse mod Lovens Vedtagelse. Hermed tillader jeg mig foreløbig at anbefale Sagen til Tingets Velvilje.

Formanden (Sofus Høgskro): Eksemplarer af det saaledes forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Da jeg venter inden kort Tid at modtage Meddelelse fra Landstinget om, hvorvidt det vil tiltræde Folketingets Forslag om Antallet af de Medlemmer, der skulle tiltræde det Fællesudvalg, som det er besluttet at nedsætte, vil jeg nu udsætte Mødet et Kvart, for at der kan gives Folketinget Vejledning til at modtage denne Meddelelse og, hvis det ønsker det, tillige i dette Møde foretage Valget af Fællesudvalgets Medlemmer.

Mødet udsat kl. 2.